

Ikke patent

Legemiddelindustrien bruker mye større ressurser på livsstilsmedisiner enn på medisiner som redder liv.

TEKST

Arne Olav L. Hageberg

PUBLISERT 1. juni 2007

Nobelprisvinner i økonomi, Joseph E. Stiglitz.

FOTO: SAS INSTITUTE GmbH

«Er ordningen med patenter på nye medikamenter nok til å påvirke legemiddelindustrien slik at pengene brukes fornuftig?» spør nobelprisvinner i økonomi Joseph E. Stiglitz i Aftenposten 23. mars 2007, og svarer selv: «Beklager, men svaret er et høyt 'nei'.»

«Medisinindustrien bruker langt mer på markedsføring og reklame enn på utvikling. De bruker mye mer på livsstilsmedisiner (mot problemer som impotens og skallethet) enn på medisiner som redder liv. Og de bruker nesten ikke noe på sykdommer som rammer hundrevis av millioner fattige mennesker, for eksempel malaria.

Dette er ganske enkelt et økonomisk spørsmål. Bedriftene retter inn forskningen sin der pengene er. De tar ikke hensyn til verdien for samfunnet. Fattige kan ikke betale for

medisin, derfor er det lite forskning på sykdommene deres,» skriver Stiglitz.

Økonomiprofessoren argumenterer for at man bør gå bort fra patentsystemet, som grunnleggende bygger på at man begrenser bruken av kunnskap. Han foreslår opprettelsen av et såkalt premiefond for å bøte på skjevhetene i dagens system. Det regjeringsfinansierte fondet skal premiere forskning som forebygger eller utvikler behandling av sykdommer som rammer mange millioner mennesker.

Teksten sto på trykk første gang i Tidsskrift for Norsk psykologforening, Vol 44, nummer 6, 2007, side 779

TEKST

Arne Olav L. Hageberg, Journalist og nettansvarleg i Psykologtidsskriftet